Dosarul nr. 4-24069627-05-4r-11042025

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Cantemir
Judecător Mihail Osadcii

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
în numele Legii

27 iunie 2025 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
Președintele completului de judecată Dmitrii FUJENCO
Judecătorilor Evgheni BANCOV
Inga GORLENCO

judecând în lipsa părților, recursul ordinar declarat de către contravenientul Ceavdari Dmitri, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 05 martie 2025, pronunțată în cauza contravențională, la contestația depusă de contravenientul Ceavdari Dmitri împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 303034 din 12 iunie 2024 și deciziei de sancționare în baza acestuia,

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La 26 iunie 2024 în adresa Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir a parvenit contestația înaintată de Ceavdari Dmitri împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 303034 din 12 iunie 2024 și deciziei de sancționare, spre examinare conform competenței.

La data de 03 iulie 2024 din cadrul Inspectorului de poliție Cantemir în adresa Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir a parvenit contestația înaintată de Ceavdari Dmitri împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 303034 din 12 iunie 2024 și deciziei de sancționare cu materialele acumulate în cadrul procesului contravențional, spre examinare conform competenței.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 28 ianuarie 2025, cauzele contravenționale au fost conexate pentru examinare concomitentă.

În motivarea contestației, Ceavdari Dmitri a invocat că, prin procesul-verbal nr. 7161452284567742 din 12.06.2024, întocmit de către agentul constatator Lupaşcu Serghei, a fost

recunoscut vinovat în baza art. 104 Cod contravențional, conform indicilor: *Distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine,* fiind sancționat cu 18 unități convenționale, ceea ce se echivalează cu suma de 900 lei.

Cu decizia sus-menționată nu este de acord și o consideră ilegală, neîntemeiată, fără suport juridic și pasibilă de a fi casată din considerentul că fapta care i se încriminează lui și anume încălcarea art. 104 Cod contravențional, nu a fost comisă intenționat.

Indică că la 11.06.2024, în jurul orei 12^{20}, a staționat automobilul de marca „Volkswagen", cu n/î VKT511 la stația Peco SAC „Lukoil" din or. Cantemir pentru alimentarea cu combustibil a automobilului respectiv. După ce a achitat pentru combustibil, a urcat în mașină și din grabă și din neatenție, fără să se asigure dacă procesul de alimentare a luat sfârșit, a pornit motorul automobilului, și respectiv a pornit deplasarea. Din nefericire distribuitorul de la pompa de alimentare încă se afla în rezervorul automobilului. În urma pornirii automobilului cu distribuitorul în rezervor, a fost deteriorată parțial pompa de alimentare cu combustibil. Își recunoaște vinovăția în incidentul/accidentul care a avut loc, doar că prin prezenta contestație contestă acest proces-verbal nr. 7161452284567742 din data de 12.06.2024, în legătură cu faptul că în el a fost indicat art. 104 Cod contravențional care prevede *Distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine,* iar el nu a avut intenția de a deteriora careva bunuri străine, dar fapta a avut loc din neatenție și din grabă, respectiv a încălcat regulamentul circulației rutiere soldată cu deteriorarea bunurilor materiale.

Adaugă faptul că, agentul constatator la examinarea cauzei nu i-a explicat prevederile art. 104 Cod contravențional.

În baza art. 30 al. (1), lit. c) din Legea nr. 106 din 21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de autovehicule, asigurătorul RCA care a plătit despăgubirea de asigurare are dreptul sa înainteze acțiune de regres în limitele acestei sume în cazul în care accidentul a fost produs cu intenție sau a fost produs în timpul comiterii intenționate a unei infracțiuni.

Respectiv, din motivul indicării greșite în procesul contravențional nr. 7161452284567742 din 12.06.2024 a articolului 104 din Cod contravențional *(Distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine),* asigurătorul poate iniția acțiune de regres fată de el, cu toate că fapta a fost comisă neintenționat, care generează apariția unei răspunderi neîntemeiate.

Solicită petiționarul anularea procesului contravențional nr. 7161452284567742 întocmit la 12.06.2024 în legătură cu faptul calificării eronate a acțiunii sale, cu întocmirea ulterioară a unui alt proces verbal cu indicarea corectă a art. 242 Cod contravențional, conform indiciilor: *încălcarea regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea bunurilor materiale ori cu cauzarea de vătămări corporale ușoare.*

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 05 martie 2025 s-a respins contestația depusă de petiționarul Ceavdari Dmitri împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 303034 din 12 iunie 2024 și deciziei de sancționare, ca fiind neîntemeiată.

S-a menținut în vigoare procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 303034 din 12 iunie 2024 în baza art. 104 alin. (1) Cod contravențional, întocmit în privința lui Ceavdari Dmitri și decizia de sancționare cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul sumei de 900 lei.

Solicitarea și motivele recurentului.

La data de 31 martie 2025, contravenientul Ceavdari Dmitri a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului; casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 05 martie 2025 ca fiind ilegală, cu rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, prin care contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 303034 din 12 iunie 2024 și deciziei de sancționare prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 104 alin. (1) Cod contravențional să fie admisă, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției.

În motivarea recursului a invocat că, hotărârea în cauză nu conține motivele pe care se întemeiază soluția, respectiv nu conține temeiurile de respingere a argumentelor invocate în contestație în susținerea lipsei în acțiunile sale a faptului contravențional imputat, nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției sau instanța a pronunțat o hotărâre de sancționare pentru o altă faptă decât cea imputată contravenientului, circumstanțe ce se încadrează în prevederile temeiurilor pentru recurs din cele stipulate de art. 466 lit. d), e) Cod contravențional.

Potrivit prevederilor art. 458 Cod contravențional, instanța urma să examineze și să se expună referitor la toate argumentele invocate de el, inclusiv a caracterului veridic al faptei imputate. În situația din speță, hotărârea instanței nu este motivată, fapt ce contravine prevederilor art. 462 Cod contravențional, or instanța a ezitat să se expună pe marginea argumentelor de bază invocate, ce răstoarnă totalmente toate acuzațiile imputate lui , limitându-se la niște formulări abstracte și neclare, însoțite de o interpretare absolut eronată și nerezonabilă a normelor de drept material.

Cu hotărârea motivată, a făcut cunoștință la data de 25.03.2025, iar reieșind din prevederile art. 468 al. l Cod contravențional, cererea de recurs este depusă în termen.

Recunoaște că este vinovat în deteriorarea pompei de alimentare cu combustibil, însă nu este de acord cu încadrarea juridică a faptei în prevederile art. 104 alin. l Cod contravențional, conform indiciilor: *Distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine*.

În asemenea circumstanțe, de către agentul constatator Lupașcu Serghei, din cadrul IP Cantemir prin procesul verbal cu privire la contravenție nr. MA106 303034 din 12 iunie 2024, a fost pretinsă comiterea următoarei fapte contravenționale: la data de 11 iunie 2024 ora 12:24, aflându-se la stafia Peco Lukoil din or. Cantemir și după ce s-a alimentat la pompa nr. 4, nu s-a asigurat că s-a finisat alimentarea vehiculului cu combustibil și s-a pornit cu distribuitorul de combustibil în rezervor, astfel deteriorând pompa de alimentare.

A pretins agentul constatator, iar instanța a reținut, precum că acțiunile lui se încadrează în prevederile art. 104 alin. l Cod contravențional.

Din fapta imputată, precum este indicat în procesul verbal atacat, în special din sintagma - nu s-a asigurat rezultă indubitabil că acțiunile lui au fost cauzate din imprudență și că acestea au avut drept consecință de cauză deteriorarea pompei de alimentare.

Adaugă că prevederile art. 104 alin. l Cod contravențional instituie răspunderea pentru distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine, dacă fapta nu reprezintă o infracțiune.

Latura obiectivă poate fi materializată prin: distrugerea adică desființarea bunurilor ce nu permit utilizarea acestora conform destinației; deteriorarea ce prezumă o posibilă recondiționare(repararea) a bunurilor pentru o ulterioară utilizare conform destinației inițiale.

Latura subiectivă care este caracterizată în exclusivitate prin intenție directă a făptuitorului de a distruge sau deteriora bunurile străine, care nu se regăsește în situația din speță, ce denotă lipsa faptei contravenționale specificate în art. 104 alin. l Cod contravențional în acțiunile lui.

În acest context, într-un mod eronat și absolut absurd, instanța a reținut că intenția direct ar avea efect numai asupra deteriorării bunurilor străine, nu și a distrugerii (care în viziunea instanței poate avea loc și în cazul imprudenței), or aceste constatări contravin normei materiale stipulate de art. 104 alin. l Cod Contravențional.

Ulterior, în contrariu cu propriile constatări, instanța reținând imprudența în acțiunile sale, totuși menține poziția agentului constatator, chiar dacă potrivit faptei contravenționale inserate în procesul verbal cu privire la contravenție, a fost învinuit de deteriorarea (care în modul în care a apreciat instanța, urma să aibă loc numai cu intenție directă) și nu de distrugerea pompei de alimentare, despre care instanța (de altfel absolut eronat) susține că poate avea loc și din imprudență.

În acest context, sunt neclare și inexplicabile concluziile instanței la acest aspect.

În situația dată, agentului constatator și instanței, sub aspectul verificării caracterului veridic al învinuirilor, le revenea obligațiunea analizând amplu și multilateral probele acumulate, să constate încadrarea juridică corectă a acțiunilor sale.Pe marginea acestor argumente invocate, instanța nu s-a expus și fără o motivare clară le-a respins.

În asemenea circumstanțe, pornind de la premisa procedurală prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, consideră că simplul fapt al întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție nu este insuficient pentru atragerea la răspundere contravențională.

Prin urmare, având în vedere că în acțiunile sale nu există elemente constitutive ale contravenției prevăzută de art. 104 alin. l Codul contravențional, în baza căreia a fost sancționat, având în vedere că o astfel de faptă nu am comis, circumstanțele indicate de către agentul constatator în procesul-verbal contestat nu denotă existența faptei contravenționale.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).*

Completul de judecată constată că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir a fost pronunțată la data de 05 martie 2025, cu participarea contravenientului și agentului constatator.

Recursul a fost înregistrat de către contravenientul Ceavdari Dumitru la data de 31 martie 2025, din ce rezultă că a fost depus peste termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanței de recurs.

Examinând materialele cauzei în coroborare cu normele de drept material și procedural aplicabile speței în cauză, Completul de judecată consideră necesar de a respinge recursul declarat ca tardiv, din următoarele considerente.

Art. 471 Cod contravențional stipulează că, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces.

Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs.

Completul de judecată, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Conform art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: este tardiv.*

În cauza Ziliberberg vs. Republica Moldova, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, după natura lor contravențiile se asimilează faptelor penale, și în procesul contravențional se aplică garanțiile privind proces echitabil aplicabile și unei procedurii penale.

În conformitate cu art. 374 alin. (3) Cod contravențional, *procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Conform art. 6 § 1 și 3 lit. a) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, *orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.*

Prun urmare Completul de judecată menționează că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a stipulat că procesului contravențional se aplică exigențele procesuale unui proces penal.

Conform art. 230 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, *termene în procesul penal sânt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acțiuni procesuale conform prevederilor prezentului cod.*

În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Dacă o măsură procesuală nu poate fi luată decât pe un termen prevăzut de lege, expirarea acestuia impune încetarea efectului acestei măsuri.

Completul de judecată reiterează că, art. 468 alin. (1) din Cod contravențional stipulează că, termenul de declarare a recursului împotriva hotărârii judecătorești în cauza contravențională este de **15 zile din momentul pronunțării**, iar pentru părțile care nu au participat la judecarea cauzei contravenționale, în termen de 15 zile din momentul înmânării copiei hotărârii judecătorești.

Astfel, este clar că posibilitatea de a ataca hotărârea judecătorească cu recurs survine doar în cazul în care persoana nu a participat la judecarea cauzei contravenționale, acest fapt fiind stipulat imperativ în lege.

Completul de judecată constată că, la caz pentru contravenientul Ceavdari Dmitri termenul de depunere a recursului împotriva hotărârii judecătorești urmează să fie calculat din momentul pronunțării hotărârii primei instanțe, așa cum ultimul a participat la examinarea cauzei contravenționale, inclusiv și în ședința de judecată de pronunțare a hotărârii.

Faptul participării contravenientului Ceavdari Dmitri la judecarea cauzei contravenționale și în ședința de judecată de pronunțare a hotărârii se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată. (f.f. 44; 51-53; 56).

Prin urmare, este stabilit cu certitudine faptul că contravenientul Ceavdari Dmitri participând în ședința de judecată din 05 martie 2019, a cunoscut soluția adoptată, a auzit hotărârea instanței de fond și i-a fost explicat modul și termenul de atac al hotărârii.

Prin urmare, termenul de atac al hotărârii primei instanțe la caz urmează să începe să fie calculat din momentul pronunțării adică data de 06 martie 2025 și a expirat la data de 20 martie 2025, data limita pentru declararea recursului.

Materialele dosarului atestă că, contravenientul Ceavdari Dmitri a depus recurs la data de 31 martie 2025, adică peste 11 zile după expirarea termenului de declarare a recursului. Argumentul contravenientului că a recepționat hotărârea la data de 25 martie 2023 nu poate fi reținut în sensul constatării respectării termenului de declarare a recursului. Or, după cum s-a constatat contravenientul a participat la ședința de pronunțare a hotărârii și respectiv termenul a început să curgă din momentul pronunțării hotărârii, așa cum prescrie art. 468 alin. (1) Cod contravențional.

Completul de judecată nu constată că, la caz există careva motive întemeiate de a repune pe contravenientul Ceavdari Dmitri în termen de declarare a recursului, iar ultimul în recursul declarat nici nu a solicitat repunerea în termen și nici nu a adus careva argumente plauzibile pentru a ajusta omiterea termenului de declarare a recursului.

Completul de judecată consideră necesar de menționat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, „*Dreptul de acces la o instanță*” nu este un drept absolut, nici în materie penală, nici în materie civilă. El se pretează la limitări implicite [*Deweer împotriva Belgiei*, pct. 49; a se vedea, de asemenea, *Kart împotriva Turciei* (MC), pct. 67].

În această ordine de idei, dreptul de acces la instanță poate fi limitat în cazurile prevăzute de lege, prin cerințe de ordin procedural cum ar fi condițiile de admisibilitate a unei căi de atac, sub aspectul respectării termenelor a căilor de atac.

Totodată, în jurisprudența sa Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, rolul termenelor de prescripție este de o importanță majoră atunci când este interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, enunță preeminența dreptului ca patrimoniul comun al Statelor contractante *(„Dacia” S.R.L. versus Republica Moldova, §75; hotărârea din 18 martie 2008*).

Prin urmare, Completul consideră că la caz în nici un mod nu se afectează dreptul contravenientului de acces la justiție, deoarece limitare este prevăzută de lege.

Din aceste considerente, Completul de judecată consideră necesar de a respinge recursul declarat ca fiind tardiv.

Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct.1) lit. a), art. 474 Cod Contravențional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge ca tardiv, recursul declarat de contravenientul Ceavdari Dmitri.

Se menține, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 05 martie 2025, pronunțată în cauza contravențională, la contestația depusă de contravenientul Ceavdari Dmitri împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 303034 din 12 iunie 2024 și deciziei de sancționare în baza acestuia.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată **Dmitrii FUJENCO**

Judecătorii **Evgheni BANCOV**

Inga GORLENCO